

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3361/2018. (XI. 28.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-a alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában az eljárást megszünteti.

2. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10.044/2016/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó (Farkas Zoltán) jogi képviselője (dr. Ludmán Zsolt ügyvéd, 4026 Debrecen, Darabos utca 37.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény (a továbbiakban: Btkátm.) 3. §-a alaptörvény-ellenességét állította, és kérte a rendelkezés megsemmisítését. Indítványozta továbbá azt is, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (6) bekezdése alapján rendelje el az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásával jogerős határozattal lezárt eljárás felülvizsgálatát. A támadott rendelkezés értelmében abban az esetben, ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) hatálybalépését, tehát 2013. július 1-jét követően emelkedett jogerőre, az összbüntetésbe foglalásra a Btk. 93–96. §-át kell alkalmazni.
- [3] Az indítványozó összbüntetését a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a Kbeü.II.21/2016. számon, majd a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10.044/2016. számon folytatott eljárásban állapította meg.
- [4] A bíróságok az indítványozó alábbi büntetéseit foglalták összbüntetésbe:
 - a Nyíregyházi Törvényszék 2013. november 27-én kelt és a Debreceni Ítéltábla ítéletével 2014. december 3-án jogerőre emelkedett 5 év 6 hónap börtönbüntetést,
 - a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának 2014. június 11-én kelt és június 12-én jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 2 év 2 hónap börtönbüntetést, valamint
 - a Nyíregyházi Járásbíróság 2015. április 24-én kelt és a Nyíregyházi Törvényszék ítéletével 2015. december 15-én jogerőre emelkedett 3 év börtönbüntetést.
- [5] A bíróságok az összbüntetést 7 év 3 hónap börtönben állapították meg. Annak kiszabása során a bíróságok a Btkátm. 3. §-ának megfelelően jártak el és alkalmazták a Btk. rendelkezéseit.
- [6] Úgy véli az indítványozó, hogy a Btkátm. 3. §-a ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (4) bekezdésével.
- [7] Az első fokon eljáró törvényszék az összbüntetési ítéletben megállapította, hogy ugyan valamennyi összbüntetéssel érintett ítélet alapjául szolgáló cselekmény elkövetési ideje a Btk. hatálybalépése előtti időre esik, az ítéletek jogerőre emelkedésének az időpontjára tekintettel, a Btkátm. 3. §-ának megfelelően, az eljárásban a Btk. összbüntetési szabályait kellett alkalmazni. Így az elengedés mértékét a bíróság a Btk. 94. §-a alapján úgy határozta meg, hogy az elérje a legsúlyosabb büntetésnek és a rövidebb büntetés 1/3 részének az összegeként számított tartamot. A Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja alapján továbbá nem volt lehetősége a bíróságnak az indítványozó azon ítéletei kapcsán is lefolytatni az összbüntetési eljárást, amelyeket korábban már jogerősen összbüntetésbe foglaltak.

- [8] Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró ítélőtábla a törvényszék ítéletét helybenhagyta azzal, hogy az indítványozóval szemben 6 év közügyektől eltiltást is végrehajtani rendelt.
- [9] Az összbüntetés jogintézményének a történetét áttekintve az indítványozó rámutatott, hogy a bírói gyakorlat értelmében az összbüntetés szabályai a büntető anyagi jogi rendelkezések közé tartoznak, így azokkal összefüggésben a büntető törvény időbeli hatályára vonatkozó szabályok alkalmazásának van helye.
- [10] Részletesen bemutatta az indítványozó, hogy az összbüntetésnek a Btk.-ban rögzített szabályai miatt hátrányosabbak az érintetteknek nézve, mint a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) összbüntetési szabályai.
- [11] Ezen hátrányok közül az indítványozó esetében az ismételt összbüntetésbe foglalás tilalma érvényesült: az indítványozó korábbi büntetéseit érintően ugyanis jelen összbüntetési eljárást megelőzően két esetben folytattak le a bíróságok összbüntetési eljárást. Ezen összbüntetési ítéleteket a jelen összbüntetési eljárásában a bíróságok nem „bontották fel”, nem vonták be az összbüntetés megállapításába.
- [12] Ezen felül az összbüntetés mértékét is az új, szigorúbb, az indítványozóra nézve kedvezőtlenebb szabály alapján határozták meg a bíróságok.
- [13] Az alaptörvény-ellenesség indokolása során az indítványozó felhívta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdéseit, továbbá az ezekhez kapcsolódó alkotmánybírói gyakorlatot. Röviden utalt a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmányának 15. cikk (1) bekezdésére és az Emberi Jogok Európai Egyezményének 7. cikk (1) bekezdésére, továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának a gyakorlatára is.
- [14] Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy a Btkátm. támadott 3. §-a ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [15] 2. Az indítványozó az Alkotmánybíróság tájékoztatása alapján az indítványát kiegészítette. Az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezések köréből abban az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és az Abtv. 26. § (1) bekezdése mellett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontját és az Abtv. 27. §-át is megjelölte.
- [16] Előadta továbbá, hogy 2004. január 20. és 2015. december 15. között több alkalommal ítélték szabadságvesztés büntetésre, az elítélések közül hat összbüntetési eljárásban történt. Valamennyi cselekmény elkövetésének az ideje 1994. és 2011. október 9. közé esett, tehát valamennyi bűncselekményt a Btk. hatályba lépése előtt követte el. A Btkátm. 3. §-a alapján ennek ellenére kellett a Btk. rendelkezéseit alkalmazni a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló összbüntetési eljárásban. Így az összbüntetését olyan, a terhére rótt bűncselekmények elkövetésekor még nem hatályos jogszabályi rendelkezések alapján állapították meg, amelyek rá nézve hátrányosabbak, kedvezőtlenebb elbírálást eredményeztek, mint a korábbi szabályozás.
- [17] Álláspontja szerint az összbüntetés megállapítása büntetőjogi felelősségre vonásnak minősül, így ezen szabályok kapcsán is érvényesülnie kellene a visszaható hatály tilalmának. Az indítványozó az álláspontját – eredeti indítványához hasonlóan – az Alkotmánybíróság gyakorlatára, a visszaható hatály tilalmával kapcsolatos főbb megállapításaira hivatkozással indokolta.

II.

- [18] Az Alkotmánybíróság eljárása során a következő jogszabályi rendelkezéseket vette figyelembe:
- [19] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

[20] 2. A Btkátm. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„3. § Ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Btk. hatálybalépését követően emelkedett jogerőre, a Btk. 93-96. §-át kell alkalmazni.”

III.

[21] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az indítvány érdemi vizsgálatát megelőzően lefolytatta az indítvány befogadására irányuló eljárást. Ennek eredményeként az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány összességében megfelel az Abtv.-ben a befogadással szemben támasztott formai és tartalmi követelményeknek, ezért 2017. július 11-én döntést hozott az indítvány befogadásáról. A befogadási eljárásban az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintette, hogy a Btkátm. 3. §-a, amely az összbüntetésbe foglalásra adott időponthoz – a Btk. hatályba lépéséhez – kapcsolódóan kötelezően előírja a Btk. – elkövetőre nézve hátrányosabb – szabályainak az alkalmazását attól függetlenül, hogy az érintett alapítéletek esetlegesen a régi Btk. rendelkezései alapján születtek, összhangban áll-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdéséből fakadó követelményekkel.

IV.

[22] A jelen indítványon alapuló alkotmányjogi panasz eljárással párhuzamosan az Alkotmánybíróságon több olyan eljárás is indult, amelyek tárgya részben azonos volt: valamennyi a Btkátm. 3. §-ának az alaptörvény-ellenességét állította. Egy ilyen és a jelen panaszt megelőzően előterjesztett indítvány alapján folytatott eljárásban az Alkotmánybíróság meghozta a 10/2018. (VII. 18.) AB határozatot (a továbbiakban: Abh.). Döntésében megállapította, hogy a Btkátm. 3. §-a kívül esik a korlátozott és kivételes esetek azon körén, amelyen belül a visszamenőleges hatályú jogi szabályozás az Alkotmánybíróság gyakorlata és a jogállamiság alkotmányos garanciarendszere alapján általában megengedett. Ennek következtében a Btkátm. 3. §-a ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, vagyis alaptörvény-ellenes. Az Alkotmánybíróság ezért a Btkátm. 3. §-át megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabályi rendelkezés – az Abtv. 45. § (1) bekezdése értelmében – az Alkotmánybíróság megsemmisítéséről szóló határozatának a hivatalos lapban való közzétételét követő napon hatályát veszítette, és e naptól nem alkalmazható.

[23] A Btkátm. jelen indítványban is támadott 3. §-ának a megsemmisítését követően az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított – vagyis a jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését célzó – indítványi elem az Ügyrend 67. § (1) bekezdése és (2) bekezdés e) pontja értelmében tárgytalanná, annak következtében pedig okafogyottá volt.

[24] Az Alkotmánybíróság ezért a jelen alkotmányjogi panasz eljárást a Btkátm. 3. §-a alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló részében az Abtv. 59. §-a alapján megszüntette.

V.

[25] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az alkotmányjogi panasz azon elemét vizsgálta, amelyben az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10.044/2016/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte.

[26] 1. A joghátrány az indítványozó esetében a Btk. 93. § (4) bekezdésének és a Btk. 94. §-ának az alkalmazásából fakadt. Az elengedés mértékét a bíróság a Btk. 94. §-a alapján úgy határozta meg, hogy az elérje a legsúlyosabb büntetésnek és a rövidebb büntetés 1/3 részének az összegeként számított tartamot. A szabály alkalmazása az indítványozót kedvezőtlenebb helyzetbe hozta, mintha a bíróságok a régi Btk. alapján jártak volna el, mivel a régi Btk. 93. §-a csupán azt a követelményt támasztotta az összbüntetés tartamát érintően, hogy annak el kell érnie a legsúlyosabb büntetést, de nem érheti el a büntetések együttes tartamát. A Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja alapján továbbá a bíróságnak nem volt lehetősége az indítványozó azon ítéletei kapcsán is lefolytatni az összbüntetési eljárást, amelyeket korábban már jogerősen összbüntetésbe foglaltak. A régi Btk. ilyen kizáró szabályt nem tartalmazott.

- [27] Annak következtében tehát, hogy az indítványozó alapítéleteinek az összbüntetésbe foglalásakor a bíróságok a Btk. szabályait alkalmazták, az indítványozó hátrányosabb helyzetbe került, súlyosabb büntetést kapott, mint ha az összbüntetését a bíróságok a régi Btk. alapján állapították volna meg. A Btk., vagyis az elítéltre nézve hátrányosabb szabályok alkalmazását pedig a Btkátm. 3. §-a írta elő az indítványozó esetében.
- [28] Az Alkotmánybíróság erre figyelemmel megállapította, hogy a Btkátm. 3. §-a alaptörvény-ellenességének a megállapítása és megsemmisítése az indítványozó által kifogásolt bírósági döntés alaptörvény-ellenességének a megítélésére is kihat. Az indítványozó összbüntetési kérelme alapján hozott jogerős összbüntetési határozat ugyanis olyan jogszabályi rendelkezésen alapul, amelynek alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság utóbb megállapította.
- [29] A továbbiakban ezért az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozónak a visszaható hatály tilalmát sértő jogszabályi rendelkezés alkalmazásával okozott sérelem szükségessé teszi-e a támadott bírósági határozat megsemmisítését vagy az a hatályos jogszabályi rendelkezések alkalmazásával orvosolható.
- [30] 2. Ahogyan arra az Alkotmánybíróság az Abh. Indokolásának V. részében utalt, a Btkátm. 3. §-ának *ex nunc* hatályú megsemmisítése következtében a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: új Be.) 839. § (3) bekezdése alapján valamennyi olyan elítélt számára megnyílik a lehetőség az összbüntetésbe foglalással összefüggő indítvány (ismételt) előterjesztésére, akiknél a bíróság a megsemmisített rendelkezést alkalmazva korábban elutasította az összbüntetésbe foglalásra tett indítványt, illetőleg összbüntetést – ugyancsak a Btkátm. 3. §-ára figyelemmel – hivatalból nem állapított meg. (Indokolás [77]) A Be. 839. § (3) bekezdése értelmében ugyanis az összbüntetési eljárást a bíróság hivatalból vagy indítványra folytatja le. Az összbüntetési eljárás lefolytatását az elítélt, a védő vagy az ügyész indítványozhatja. Amennyiben a bíróság hivatalból, illetőleg a védő vagy az ügyész indítványára jár el, minden esetben be kell szereznie az elítélt hozzájárulását az összbüntetési eljárás lefolytatásához. A fentiek értelmében tehát az eljárás alanyai, köztük az indítványozó terhelt számára az Alkotmánybíróság döntése nyomán megváltozott jogszabályi környezetben nyitva áll az összbüntetési eljárás kezdeményezésének a lehetősége az előbb rögzített törvényi feltételek fennállása esetén.
- [31] Az Abh.-ban rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy „[a] Btkátm. 3. §-a szerinti alkalmazási szabály megsemmisítését követően az eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva hozhatnak döntést arról, hogy az adott összbüntetési eljárásban a régi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályai tartalmazzak-e enyhébb rendelkezéseket az elítéltre nézve, és ezért az egyes esetekben melyik büntető törvény alkalmazandó. (Indokolás [79])
- [32] Tényként állapította meg az Alkotmánybíróság az Abh.-ban (Indokolás [59]) azt is, hogy a Btk. szabályai a régi Btk. szabályaihoz képest lényegesen szigorúbbak (pl.: összbüntetés csak azon cselekmények esetén alkalmazható, amelyek elkövetési ideje a legkorábbi elsőfokú ítélet kihirdetését megelőző időre esik, többszörös összbüntetésbe foglalás hiánya, az elengedés mértékének csökkenése: a (leg)rövidebb tartamú büntetésnek legfeljebb a 2/3 része engedhető el, nem kizárt a kumuláció).
- [33] Az összbüntetés ugyanis a Btk. 2. §-a értelmében speciális büntetés kiszabásnak minősül több okból is. Rendszertani megközelítésben azért, mert az összbüntetés szabályait a jogalkotó mind a régi Btk.-ban, mind a Btk.-ban a büntetés kiszabására irányadó rendelkezések között, az azonos című fejezetben helyezte el. Nyilvánvalóvá tette ezzel, hogy az összbüntetés megállapítása a büntetőjogi szankció kiszabásának egyik módja. Ezt a megközelítést támasztja alá az is, hogy az összbüntetést és annak mértékét a bíróság nem végzésben, hanem ítéletben állapítja meg.
- [34] Tartalmi értelemben is büntetés kiszabás és nem csupán matematikai művelet az összbüntetésbe foglalás, hiszen az összbüntetésben határozza meg a bíróság azt a jogkövetkezményt, amelyet az elítélten ténylegesen végrehajtanak. Ezen felül az összbüntetés tartama vitathatatlanul bírói mérlegelés kérdése. Habár ez a mérlegelés az ítélethozatal általános eseteihez képest korlátozott, hiszen az összbüntetésbe foglalás során kizárt az alapítéletekben kiszabott büntetések újraértékelése, és nem vehetők figyelembe az elkövető személyi körülményeiben az elítélések óta bekövetkezett változások sem, a végleges összbüntetési ítélet megállapításának mégis immansens része a bíró szubjektív megítélése. A bírói mérlegelés lehetősége és kötelezettsége abból fakad, hogy az elengedés pontos mértékét a jogalkotó az irányadó jogszabályi rendelkezésekben nem határozta meg. Ugyan az összbüntetés minimális és maximális tartamára vonatkozóan tartalmaz előírást a Btk. 94. §-a, az elengedés mértéke bírói mérlegelés kérdése, amelynek a kereteit az összbüntetésbe foglalandó alapítéletek adják. A mérlegelésnél pedig a 3/2002. Büntető jogegységi határozatban foglaltak (a továbbiakban: BJE) továbbra is irányadók. Így a BJE indokolásának II.3. pontja értelmében az elengedés mértékének a megítélésénél vizsgálni

kell egyebek mellett azt, hogy a több eljárásban elbírált cselekmények jellegükben azonosak vagy hasonlók-e; az elkövetési magatartásuk időbelileg egybeeső vagy közeli-e; a cselekmények egymással összefüggésben állnak-e stb. Ezt az értelmezést támasztja alá a Btk. 94. §-ába foglalt azon követelmény is, miszerint az összbüntetés tartamát úgy kell meghatározni, mintha halmazati büntetést szabnának ki, hiszen ez utóbbi kétségtelenül büntetéskiszabási tevékenység. A fentiek miatt az összbüntetés nem tekinthető csupán jogtechnikai intézménynek, nem számok kalkulálása matematikai műveletekkel, hanem bírói mérlegelés eredményeként meghatározott büntetés, vagyis büntetéskiszabás.

- [35] Az Alkotmánybíróság további megállapítása szerint „[a] büntető törvénykönyv időbeli hatályának értelmezése tekintetében a bírói gyakorlat alakította ki azt az értelmezési szabályrendszert, amely különös jelentőséget nyert a 2012. évi C. törvény, vagyis a Btk. hatálybalépése során, és amely jelen esetben, a Btkátm. 3. §-a megsemmisítése következtében is irányadó.” (Indokolás [79]) Ezen értelmezési szabályrendszer szerint a cselekmény enyhébb elbírálása az új törvény alkalmazási feltételeként komplex értékelést követel meg. A régi Btk. 2. §-ához fűzött jogalkotói indokolás értelmében nem elegendő pusztán az adott bűncselekményi tényállás régi és új szabályozás szerinti összehasonlítása. Figyelembe kell venni és össze kell vetni a büntethetőségi akadályokat, a kiszabható szankciók lehetséges mértékét és a büntetéskiszabási körülményeket is. A mérlegelést igénylő jogalkalmazói feladat itt annak eldöntésében áll, hogy összességében véve melyik törvény engedi az enyhébb elbírálást az adott esetben (BH2006. 383., BH2010. 264.). A bírói gyakorlat alapján továbbá olyan esetben, ha az új szabályozás a cselekmények jogi minősítése folytán enyhébb, az egyéb körülményekre tekintettel azonban súlyosabb jogi megítélést tesz lehetővé, a szabályok összehatásában való értékelése szükséges (BH2001. 254.).
- [36] Az összbüntetési szabályok értékelése és mérlegelése eredményeként pedig olyan helyzet is előállhat, amikor a régi Btk. általánosan méltányosabb szabályrendszere ellenére az adott elítélt vonatkozásában összességében az új Btk. szabályai a kedvezőbbek, annak következtében például, hogy a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét is az értékelés szempontjának tekinti. (Konkrét példával szemléltetve: ha a régi Btk. szerint kétszer 3 év szabadságvesztést foglaltak összbüntetésbe, akkor annak tartama megállapítható 3 év és 9 hónapban, és az elítélt legkorábban 3 év elteltével bocsátható feltételes szabadságra, ha annak egyéb törvényi feltételei fennállnak. Az új törvény szerint ezeket a büntetéseket összbüntetésbe foglalva a letöltendő szabadságvesztés tartama megállapítható 4 évben, ugyanakkor az elítélt, amennyiben nem visszaeső, 2 év és 8 hónap után feltételes szabadságra bocsátható. Ez a példa jól érzékelteti, hogy a bíróságok a lefolytatott egyedi vizsgálat alapján tudják mérlegelni, hogy a konkrét elítéltre nézve melyik időpontban hatályos Btk. rendelkezései a kedvezőbbek.)
- [37] Az Abh.-t követően ezért a bíróságok valamennyi olyan összbüntetésbe foglalás során kötelesek lefolytatni a Btk. 2. §-a szerinti vizsgálatot, amikor az összbüntetésbe foglalandó ítéletek között van olyan, amely alapjául szolgáló cselekmény elkövetési ideje a régi Btk. hatálya idejére esik, feltéve hogy az összbüntetésbe foglalás egyéb törvényi feltételei az adott esetben fennállnak. Az új Btk. összbüntetési szabályai pedig a Btk. 2. §-a értelmében csak olyan esetben alkalmazhatók – az új, hatályos Btk. vagy a régi Btk. mérlegelése nélkül –, ha az összbüntetésbe foglalással érintett valamennyi ítélet alapjául szolgáló cselekmény elkövetésére a Btk. hatályba lépését követően került sor.
- [38] Amennyiben a Btk. 2. § (2) és (3) bekezdéseire figyelemmel elvégzett bírósági mérlegelés eredményeként az állapítható meg, hogy a konkrét esetben a régi Btk. összbüntetési szabályai tartalmaznak enyhébb rendelkezéseket az elítéltre, az összbüntetési eljárásban a régi Btk. alapján kell a bíróságnak eljárni. Ha ugyanakkor a bíróság mellőzi a Btk. 2. §-a szerinti mérlegelést és a döntése a megsemmisített rendelkezéssel tartalmilag azonos szempontok és elvek alkalmazásán alapul, felmerül a konkrét bírói döntés alaptörvény-ellenességének a lehetősége.
- [39] 3. Minderre figyelemmel az indítványozó az új Be. szabályai értelmében az Abh. közzétételét követően ismételtelen kérelmet terjeszthet elő ítéletei összbüntetésbe foglalására. Kérelmét pedig a bíróság már a megsemmisített Btkátm. 3. §-a figyelmen kívül hagyásával, a hatályos eljárásjogi szabályok és visszaható hatály tilalmával összhangban álló anyagi jogi rendelkezések alapján lesz köteles elbírálni. Így a visszaható hatály tilalmának a megsértésével az indítványozónak okozott sérelem az új Be. és a régi Btk. szabályainak az együttes alkalmazásával orvosolható, amennyiben az összbüntetésbe foglalás egyéb törvényi feltételei az esetében fennállnak [10/2018. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [73]–[75]].

[40] Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel az indítványt az Abtv. 27. §-ára alapított, a jogerős bírósági határozat megsemmisítésére irányuló részében érdemi vizsgálat eredményeként elutasította.

Budapest, 2018. november 20.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1897/2016.

